Nr. 98. Sibiiu, Joi 21 August 1880. *Anul XXVIII.*

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marţia, Joia şi Sâmbăta.

ABONAMENTUL
Pentru **Sibiiu** pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru **monarchie** pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl
Pentru **străinătate** pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente şi inserţiuni a se adresa la:
Administraţiunea tipografiei archidiecesane Sibiiu, strada Măcelarilor 47,
Corespondenţele sûnt a se adresa la:
Redacţiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refusă. — Articulii nepublicaţi nu se înapoiază.

INSERŢIUNILE:
Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei or 15 cr. rêndul cu litere garmond — şi timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Manevre.

Sibiiu, 20 August.

Manevre la Olmütz, în Galiţia, la Cinci-biserici şi manevre în multe părţi ale monarchiei. Manevre la Ţigănesci în România. Manevre la Bender în Basarabia rusească. Manevre şi în alte părţi, în alte staturi, căci, n'avem sĕ ne prindă mirare de manevre — toată Europa gâfâe de greutatea armelor.

Dintre toate manevrele atrag mai mult atenţiunea publică cele din Galiţia, dela Ţigănesci şi Bender.

Şi unora şi altora li se atribue câte o porţiune bună politică şi se iau drept semne prevestitoare de evenimente, cari au sĕ decidă soartea orientului Europei şi prin acesta soartea Europei însĕşi.

Imperiului austro-unguresc, vorbind după semnele din cestiune, i se vine rolul cel mai însemnat în viitoarea soluţiune a cestiunei celei mari a Orientului. De aceea manevrele din Galiţia sûnt objectul celor mai multe apreţiări, atât din partea ḑiaristicei austro-unguresci, cât şi din partea ḑiaristicei străine.

Pentru soluţiunea aceasta Germania se vede că stă la spatele Austro-Ungariei, ear' României i se pune în perspectivă rolul de a figura de a dreapta Austro Ungariei. Rusia este care stă în faţa acestora.

Nu este mirare, că lumea judecă astfeliu. Intêlnirile la Ischl, denumirea principelui Carol şef al unui regiment austriac, scirile despre escursiunea împĕratului Francisc Iosif la Ţigănesci, sûnt foarte potrivite de a duce lumea la cugetarea, că trebue sĕ fie ceva pentru ce se fac întêlnirile şi se dau distincţiunile, cari de altă dată s'ar fi părut lucrurile cele mai paradoxe.

Ḑiariului „D. Ztg“ i se scrie din Berlin, că cancelariul imperial, principele Bismarck, a venit la Berlin şi că venirea acestuia a pus în mişcare transformarea principatului României în regat. Corespondentul însĕ are informaţiuni, că cancelariul nu este chiămat la Berlin numai pentru transformarea atinsă. Cestiunea regatului, ḑice cor. foaiei „D. Ztg“, este numai un pretecst, ca lumea curioasă sĕ fie abătută dela ceea ce se petrece între împĕratul, principele Carol şi cancelar: dela arangeamentul de a merge România mână în mână cu Germania şi Austro-Ungaria. „Se poate, continuă corespondenţa, că principele Carol nu se mai întoarce a casă ca principe, ci ca rege; însĕ lumea politică va vedè preste puţin, că consultaţiunea lui Bismarck din timpul cât a fost Domnitoriul român în Berlin, a avut drept obiect o afacere cu mult mai serioasă decât cestiunea regatului român.“

Eată dar până unde se întinde însemnătatea manevrelor din anul acesta.

Manevrele din anul acesta pot sĕ aibă o însemnătate mai mare ca manevrele obicînuite în toate verile. Situaţiunea din Orientul Europei însă şi justifică pe deplin presupunerile aceste despre manevre.

Ne vine însĕ cu mirare, că precând presa internă şi esternă vorbesce cu posivitate despre naturelul politic al manevrelor, la noi acasă se întêmplă manevre nemilitare, cari sûnt un revers contrastătoriu dela celelalte.

Ca sĕ nu vorbim de lucruri despre care am vorbit de atâtea ori, ne oprim numai la călĕtoria din urmă a dlui ministru Trefort. Noi, în naivitatea noastră provincială, aşa scim, că consiliarii coroanei, în toate timpurile, cu deosebire însĕ în ajunul unor evenimente cum se prorocesc pe fie care ḑi, trebue sĕ se poarte, ca se stimuleze bine şi de o potrivă pe toţi fiii patriei. Dl ministru şi aici în Sibiiu şi precum auḑim şi în Braşov, — din alte părţi n'avem încă informaţiune — cu oare care ostentaţiune a lăsat pe Români şi tot ce e românesc mai în urmă. Ba ni se spune, şi „Hon“ constată pe faţă, că dl ministru, încât privesce pe Români a vătĕmat până şi bunăcuviinţa ospitalităţii; numai cât, poate de sfială, „Hon“ mistifică lucrul; ni se spune că în Braşov fiind, chiar şi cu aşa numiţii Greci de acolo ar fi fost foarte afabil, pe când pe Români i a îmbătat cu subtilităţi despre „subjectivitatea“ „dreptului“.

Poate că dl ministru cugetă că patria şi popoarele din patrie vor fi mai fericite, dacă se vor întoarce la timpurile „conjuraţiunei celor trei naţiuni“ contra majorităţii locuitorilor unei ţĕri. Sûnt, cu durere trebuie sĕ o spunem, între eruḑiţii altor naţionalităţi din ţeara aceasta, şi oameni, cari fac bucuros alusiuni la acele timpuri „fericite.“ Nu ne plac şi nu ne pot plăcea nici ignorările oficioase, nici alusiunile la timpuri de apăsare.

Simţemêntul de dreptate n'a fost nici când stêrpit din peptul românesc şi dacă a fost înăbuşit vre-odată. A'l lua aḑi aşa preste picior, fie din partea ori şi cui, e şi greşală politică. Aceste însĕ nu sûnt manevre, prin care sĕ se mărească, ci sĕ se amărască patriotismul.

Incheiem spunênd, că nu ne place contrastul dintre manevrele de natură diversă, căci este probabil că ce direg unele strică celelalte.

Revista politică.

Sibiiu, în 18 August.

„Hon“ confirmând vederile lui „P. Napló“ faţă cu călĕtoria imperătească la Galiţia ḑice, că aceasta nu s'a putut face la timp mai potrivit, ca acum, când ţarul Alesandru se pare, că voiesce sĕ însceneze la Dunărea de jos earăşi o operă sîngeroasă. Ţarul sĕ nu peardă din vedere călĕtoria galiţiană a împĕratului şi sĕ cugete, că Austro-Ungaria, dacă trebuie sĕ fie, are o armă teribilă pentru a sdrobì puterea şi espansiunea moscovită. Feresca-se ţarul sĕ nu fie monarchia când-va silită a întrebuinţa arma aceasta.“ Fala lui „Hon“ e mare, numai dacă şi traista i ar fi tot atât de grea.

Se telegrateazĕ următoarele din Viena către „Pester Lloyd: Faţă cu scirea, că ambasadorii puterilor ar fi declarat în privinţa cestiunei muntenegrene, că dacă predarea Dulcignului nu se va efectua imediat, demonstraţiunea navală ar fi neînlăturabilă, şi se poate spune astăḑi cu siguranţă, că puterile negociază încă şi acum asupra respunsului relativ la cestiunea muntenegreană. De aceea nu sûnt iminente nouĕle însciinţări din partea puterilor.

„Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ scrie următoarele: „Înmânarea celei de a doua Note către Poartă probează într'un chip neîndoios continuarea înţelegerii între puteri în privinţa esecutării otărîrilor conferenţii dela Berlin. Politicii Porţii, cari speculau cu neînţelegerea puterilor, sûnt puşi într'o grea posiţiune. Puterile sûnt obligate în formă, dar otărîte în fapt; ele nu vor sacrafica din nou Orientul unui chaos de complicaţiuni serioase. Din acest punct de vedere privesce Europa nu numai cestiunea greacă, dar şi pe cea muntenegreană“.

De altă parte „Kreuzzeitung“ anunciă, că puterile nu prea dau zor cu demonstraţiunea navală, precum pretind unele depeşi care nu vin din isvor autorisat.

Vasele turcesci de resbel, care staţionează în faţa gurei Boyanei şi în Medua au primit ordin sĕ se ducă la Dulcigno. Trimisul turc din Cetinje a învitat pe guvernul muntenegrean sĕ orênduească un delegat, care se negocieze cu Riza-paşa pentru predarea Dulcignei. Riza-paşa a primit 600,000 lei din cassele statului turc pentru locuitorii din Dulcigno cari vor voì sĕ emigreze.

Se anunţă din Triest, cu data de 26 August, că alaltăeri s'au întêlnit generalul Cialdini cu secretarul seu privat d. Maffei şi d. Cairoli în Belgirate spre a se sfătuì asupra cestiunei tunesiane. Italia e foarte supărată de

FOIŢA.

Bibliografie.

Cu ocasia reeditărei operelor complete ale lui Anton Pann, Resboiul Grandea publică portretul distinsului nostru scriitor popular, însoţit de următoarea biografie instructivă:

Anton Pann, care a fost cel dintâiu scriitor popular român, care a respândit gustul cetirei în poporul nostru, s'a născut la 1797 în Sliveni (Prunii) în Bulgaria. Tatăl seu era căldărar de meserie. In vêrstă de 15 ani, adecă la 1812 a fost luat împreună cu toată familia lui de către Ruşi şi dus în Rusia de meaḑă-ḑi. Acì fu inrolat în armată şi servì ca musicant câţi-va ani; dar' desgustat de obiceiurile şi de asprimea timpului, desertă de acolo şi fugì la Galaţi în ţeara românească cu gândul de a se întoarce în patria sa natală. Auḑind însĕ că Bulgarii sûnt foarte asupriţi de către Turci, se decise a remânè acì în Bucuresci şi a'şi câştiga esistenţa prin muncă. Cunoscênd bine musica vocală şi instrumentală şi limbile, slavă, turcă, greacă şi română, se apucă a'şi agonisì acì pânea ḑilnică cântând prin biserici şi dând lecţii de musică orientală pe la diverse monastiri. Dotat de natură cu talentul poetic şi avênd mare disposiţie de a se ocupa cu deosebire de cântece, timpul îl făcu sĕ scrie în versuri mai multe cărţi, cu care servì mult patria sa adoptivă. Cărţile sale, scrise mai toate în versuri, într'o limbă de tot populară şi plăcută, prin frumseţa cuprinsului lor, pătrunseră până în straturile cele mai de jos ale poporului român din toate ţĕrile.

Ca fie care om şi Anton Pann, 'şi-a avut slăbiciunile şi curiositĕţile sale, din cari au isvorît atâtea scrieri frumoase şi folositoare. Aşa, iubia el cu deosebire două lucruri: vinul şi femeile. De acì se desteptă într'ênsul plăcerea de a compune versuri şi a le şi cânta. Până şi ploscei sale, din care se recrea adese, i consacră un cântec, care este o imitaţie după Hristopol:

„Ploschiţa mea, iubit vas,
„Pasere cu dulce glas,
„Eu în sus când te ridic,
„Tu mĕ seruţi tot în nas,
„Şi îmi cânţi cu lic, lic, lic,
„De nu mĕ 'ndur sĕ te las!“

Pentru ca sĕ descrie toate cu fidelitate şi sĕ biciuească viţiurile societăţii el se întroducea prin localurile publice şi prin toate locurile, unde era adunat popor de rênd, şi cu vinişorul dinainte asculta dialogurile lor de glumă, de amor; aduna din gura cea neprihănită a oamenilor simpli tot feliul de ḑicĕturi, de proverbe, de ghicitori şi poveşti, pe cari le punea apoi în verşuri şi imprima cărţi menite pentru luminarea poporului. Astfel eşiră la lumină; Povestea vorbei. O şeḑĕtoare la ţeară. — Fabule şi istorioare. — Spitalul amorului. — Înţeleptul Archir, — ş. c. l.

Fiindcă culesese din ale poporului simburele scrierilor sale, când 'l întreba câte un amic la apariţia vre unei cărţi: „Cum! De unde isvoresc atâtea?“ el obicînuia a esclama cuvintele scripturei: „Ale tale, dintru ale tale, ţie le aduc pe toate şi pentru toate! (adecă din popor le a cules, lui i le dedică, fiiind toate ale poporului).

Vĕḑênd că tiparul merge cam greu şi în dorinţa, de a da la lumină mai cu înlesnire scrierile sale poporului insetat de cetire, fundă către anul 1847 o tipografie a sa, în care îşi imprimă singur toate lucrările sale. Cu acea tipografie Anton Pann, aduse mari servicii ţĕrilor române (căci erau puţine tipografii), împrăsciind în toate părţile locuite de Români o parte însemnată din tesaorul simţemintelor şi cugetărilor poporului,, care fără dênsul ar fi rĕmas poate perdut sau necunoscut pentru generaţiile viitoare.

Prima lucrare, cu care se presintă pe arena publicităţei, fu cântece de stea (tip. la anul 1830). De atunci se puse cu pasiune pe lucru şi pe lângă desele sale primblări prin pregiurimele Bucurescilor, călĕtorì mai în toate unghiurile Valachiei şi Moldovei, spre a observa mişcările

concesiunea acordată de Bey Franciei. Se vorbesce că şi proiectul societăţii de navigaţiune Valery este o meşteşugire a guvernului francez contra Italiei. Situaţiunea este grea.

Alianţa defensivă şi ofensivă serbo-bulgară.

„Neue freie Presse", de la 23 August publică sub titlu de corespondenţă din Filipopole următoriul proiect al unui tractat de alianţă ofensivă şi defensivă, ce se ḑice că se va încheia între Bulgaria şi Serbia:

Intre representanţii partidului pan-bulgar de acţiune şi între conducătorii din Scupcina serbă au fost stipulate în Niş următoarele puncte ale unei programe, care va fi supusă de organe acreditate principilor Sêrbiei şi Bulgariei şi care sĕ serve de basa unei alianţe ofensive, ce trebue sĕ se încheie între ambele principate şi care este foarte mult susţinut atât în Belgrad cât şi în Sofia.

Eacă acest proiect de alianţă:

Alteţa Sa regală principele Serbiei şi Alteţa sa regală principelele Bulgariei, în recunoascerea şi în vederea încurcatei şi grelei situaţiuni din peninsula balcanică, care pretinde o procedere comună unanimă şi o cooperare a popoarelor sud-slave independente pentru binele tuturor poporaţiunilor sud-slave, decid şi stipulează următoarele în acord cu ministrii respectivi din ambele state:

§. 1. Guvernele Serbiei şi Bulgariei îşi garantează reciproc stăpânirea ţĕrilor lor. Ori-ce atac contra lor, din ori-ce parte va veni şi sub ori-ce pretest se va face, va fi combătut cu forţe unite.

§. 2. Guvernele Alteţelor Lor regale ale principatelor Serbiei şi Bulgariei se obligă reciproc ca, prin toate mijloacele, ce le vor sta prin putinţă, sĕ lupte şi sĕ esecute alipirea părţilor de teritoriu mărginaşe cu ţĕrile lor şi locuite de Slavii de Sud.

§. 3. In special principatul Serbiei va spriginì toate planurile guvernului princiar bulgar, care vor ţintì la unirea definitivă a Rumeliei Orientale.

§. 4 Guvernul princiar bulgar se obligă ca îndată după încorporarea Rumeliei Orientale, sĕ întreprindă o nouă regulare a fruntăriilor bulgare-serbe şi încă în ast fel de chip, în cât acele districte şi localităţi, pentru care s'au urmat negoţiări în 1878, întru cât ele sûnt locuite de Sêrbi, sĕ fie cedate Serbiei în urma unei optări a poporaţiunii.

§. 5. De asemene guvernul princiar bulgar va spriginì toate mĕsurile guvernului princiar serb spre întinderea fruntăriilor sêrbersci în direcţiunea Mitroviţei şi spre încorporarea ţinuturilor din Vechia-Serbie, care se mai află supt Turcia.

§. 6. Guvernele princiare bulgar şi sêrb se obligă reciproc a se opune cu toate puterile la ori-ce altă întindere a sferei austriace de putere în peninsula balcanică, şi în special la veri ce înaintare spre Macedonia şi la cas de trebuinţă de a lupta pe faţă în unire cu o altă putere mare, şi atunci armatele ambelor principate vor merge în comun.

§. 7. Anecsarea provinciei turcesci Macedonia cu Salonicul la Bulgaria şi câştigarea provinciei turcesci Bosnia pentru Serbia vor forma ţinta comună a ambelor guverne la cas de un resbel contra Austriei.

§. 8. Chipul spriginului, ce trebue sĕ se dea guvernului bulgar, îndată ce el va întra în resbel cu Poarta pentru anecsarea Rumeliei Orientale, va fi din partea guvernului princiar sêrb în general următoriul:

a) Guvernul sêrb aşeadă un corp de armată de 25,000 la fruntăria de sud a Serbiei, eventual dincoace de fruntărie, adecă pe teritoriul turcesc.

b) Guvernul sêrb va ţinè gata un corp de armată de 30,000 oameni spre a ocupa garnisoanele din nordul Bulgariei.

c) Guvernul sêrb va lua o parte activă la apĕrarea liniilor de la Balcani.

d) Pe lânga aceste guvernul sêrb va da tot ajutorul seu aliatului guvern bulgar în toate cestiunile de aprovisionare a armatei, de întărire şi înarmare a posiţiunilor de la Balcani şi aşa mai încolo.

§. 9. Guvernele princiare sêrb şi bulgar vor învita în comun pe guvernul princiar muntenegrean sĕ între în alianţa ofensivă şi defensivă a Slavilor de la sud şi vor discuta împreună condiţiunile acestei întrări, pe care le vor propune apoi.

§. 10. In privinţa de a simplifica relaţiunile vamale dintre ambele state şi a ridica eventual o fruntărie vamală comună contra străinătăţii, guvernele vor însărcina comisiuni speciale cu prelucrarea unor regulamente pentru aceste cestiuni.

§. 11. Ambele guverne princiare vor convoca cât mai repede adunările naţionale şi le vor supune în şedinţa secretă aprobarea §§ de la 1 până la 9.

Manevrele românesci.

„Politische Correspond." i se scrie din Bucuresci cu datul 23 Aug. n. următoarele: „Din mai multe părţi s'au atribuit tendenţe politice manevrelor românesci, cari cât de curênd se vor ţinè la Ţigănesci. Aceste însĕ după cum dovedesc următoarele date autentice, n'au nici o tendenţă atribuită. Manevrele încep la 20 Aug. st. v. şi ţin până în 25 Septemvre st. v. în continuu cu escepţia numai a 5 ḑile de odichnă. Comandant al lagĕrului este denumit generalul Radovici şi şef al statului major locot. Colonelul Lahovari. La manevre vor lua parte: din armata campestră: 3 regimente de infanterie de linie, 2 batalioane de vênători, 2 regimente de artilerie, fie care de 4 baterii cu câte 4 tunuri (adecă fie care regiment de artilerie are 8 baterii a 6 tunuri); apoi din arma de artilerie: 2 regimente de dorabanţi, regim. de roşiori, regim. de călăraşi în un numer efectiv de 360 cai pentru fie care regiment de cavalerie. Şi trupele pedestre pleacă în lagĕr numai cu o parte a numerului seu efectiv şi adecă fie care batalion cu 360 ficiori. Din trupele de geniu vor pleca la manevre numai un despĕrţământ al secţiunei telegrafice şi o companie de pioneri. Trupele vor locuì în câmp subt corturi parte franceze nouĕ, parte însĕ turcesci; oficierii în barace şi corturi de oficeri. Toate trupele cari iau parte la aceste manevre, înainte de a pleca în lagĕr, trebue sĕ termine mai întâiu cu tragerea la semn. La această ocasiune trebue sĕ accentuăm şi împregiurarea, că armata româneasc̆ă se înzestrează chiar acum din resputeri cu pusci nouĕ Henry-Martini şi cu carabine. Din aceste arme preţioase România posede deja preste 130,000 bucăţi. Eserciţiul mănuărei acestor arme se face în Cotroceni din 1 Iulie până în 1 Octomvrie de câte 1 oficer, 3 suboficeri şi 3 ficiori, cari apoi au sĕ dee instrucţie mai departe la despĕrţămintele lor. La instrucţie iau parte toată cavaleria şi dintre regimente de dorobanţi 10,000 ficiori în restimp de 2 luni. Eserciţiile aceste se fac şi în Moldova. Concentrarea trupelor la Ţigănesci a început deja şi M. S. R. Carol va sosì acolo pe la mijlocul lunei lui Sept.

† Stefan Dunca de Sajó.

Puţine ḑile după moartea ilustrului general G. Maghieru, doamna Constanţa de Dunca Schiau primì dela părintele seu vieţuitor în Iaşi, o epistolă cuprinḑênd lungi pagine de cele mai dureroase plângeri asupra pierderei repausatului amic. Ultimele linii ale acestei scrisori ḑiceau ficei iubite: „voiu a venì cât de curênd spre a vĕ mai vedè odată, apoi mĕ duc, unde a plecat deja amicul meu Maghieru, pare că aud cum mĕ chiamă."

Şi mai curênd decum însuşi a voit a şi urmat venerabilul bĕtrân pe acel iubit amic! Aceasta s'a întêmplat după puţine ḑile de morb la 11 August current st. v.

Stefan Dunca de Sajó, fiiu al doilea al fostului consiliar Ioan Dunca de Sajo, fu născut la 1808, în Bucovina la una din moşiile părintesci. Primele sale studii le făcu în Cernăuţi, sub direcţiunea unchiului seu Il. S. D. consiliar Paul Dunca de Sajó. Studiile juridice le sevêrşì în Cluj, Pesta şi Viena. Acì absolvà şi cursul academiei orientale, destinat fiind la diplomaţie. Legând însĕ amicie cu mai mulţi fii de boieri din România şi adăpându-se cu idei de patriotism şi românism, îndată ce întră în possesiunea averei repausatei sale mume Zoe născută de Gojan, el părăsì Bucovina şi se aşeḑă la una din moşiile ereditale la Dumuseni în Moldova.

Acì i se şi născură primii copii, după mai mulţi ani de căsătorie, dintre cari primul fu fiiul seu Nicolau, cunoscut prin viaţa şi moartea sa eroică. Apoi veniră mai târḑiu fica sa Constanţa şi fiiul seu Titus, încă o ilustraţiune militară.

Fapte eclatante, sunătoare, bătătoare la ochiu nu s'au înregistrat despre acest nobil inteligent şi cult fiiu al Bucovinei; dar nici ḑi perdută nu se cunoasce în marea parte a primei sale vieţi. Casă, masă, avere, sciinţă, influenţă, tot ce avea era deplin consacrat străinilor, esilaţilor, părăsiţilor necesitoşilor a ori-cui în fine nu avea singur casă, masă, avere influentă. Pe toată ḑiua o binefacere nouă.

Jurist absolut, luă patentă de advocat pentru a putè pleda în favoarea celor ce nu aveau cu ce plătì un advocat.

Pe când alţii câştigau cu advocatura moşii peste moşii, Dunca pledând numai pentru sĕraci, perdu pe ale sale şi numai din fragmentele averei sale şi a acelei a avutei sale soţii putu sĕ'şi crească copii. Cum i-a crescut, sĕ scie după resultate. Nicolau, Constanţa şi Titus Dunca au arĕtat nu numai României, dar şi chiar Franciei şi chiar Americei ce poate Românul cult.

Poate familiei sale sĕ'i fi fost mai utilă o educaţiune mai practică, o direcţiune îndreptată mai spre positivism; dar generos, filantrop, idealist el însuşi, nu a putut şi nu a voit a face din copiii sei alţi oameni decât de acei ce sûnt mai folositori altora decât lor însuşi.

Luând parte la revoluţiunea din 48—49, fu prins în memorabila noapte de neagră memorie, arestat, maltratat, condamnat la esil şi salvat numai prin curagioasele stăruinţi ale soţiei sale.

Amic din copilărie al fostului domn Grigorie A. Ghica, repausatul primì în fine sub acest regim pe la anul 50 serviţiul de stat şi fu numit procuror la Curtea criminală pentru a apĕra inculpaţii. Tot în acel timp pentru serviţii aduse ţĕrei, primì demnitatea de Ban, apoi de mare Spătar. Pe la anii 52 fiind numit procuror general; postul disolvêndu-se trecu earăşi la Curtea criminală, unde funcţionă până ce o nouă organisare făcu din procurori nu apĕrători ci acusători, ceea ce Dunca nu voì a devenì.

La 63 fu chiemat la Bucuresci ca consiliar la tutela generală a ţĕrei, funcţiune ce încetă peste 2 ani prin disolvarea acestei frumoase şi unice instituţiuni.

De atunci retras din viaţa publică îmbĕtrânitul Dunca, odinioară atât de cavaleresc, atât de jovial, Dunca cu generoasa'i inimă sdrobită de esperienţele vieţei reale, meditá în singurătate cât sûnt de vane toate în lume, toate, poate şi însăşi virtutea şi cât este de rĕu resplătit cel ce'şi sfărîmă inimă, avere şi tot ce posede pentru a le da altora bucăţică după bucăţică, şi nu'şi reservă sie'şi decât descepţiuni!

Dar momentele de pesimism erau trecĕtoare la aceasta generoasă natură. Din corespondenţa cu fia sa vedem, că un Dunca chiar la 72 ani scie încă simţì cu vioiciune pentru binele altora şi pentru patrie. Cu căldură mulţămesce fiilor sei de a fi lucrat la marea operă a regenerărei României, cu foc juvenil i conjură a lucra şi pe viitor. Până ce încetà a simţì, el simţì tot pentru alţii.

Fie ca acei mulţi amici de odinioară, ce s'au bucurat de larga sa ospitalitate, fie ca acei mulţi orfani, străini, părăsiţi, ce-ia ajutat, fie ca ei sĕ'şi amintească acum de plăcerile, de binele din trecut şi sĕ ḑică din fundul inimei. „Fie'i ţĕrîna uşoară şi memoria binecuvêntată!"

D-ḑeu sĕ trimită vĕduvei sale Sofia, fiilor sei Constanţa, Titus şi Aureliu deplină consolaţiune. X.

Varietăţi.

* (Deputaţiunea regimentului rusesc) a cărui şef este Majestatea Sa împĕratul Francisc Iosif a sosit în 1 Septemvre în Cracovia, spre a bineventa pre monarchul.

* (Împĕratul Alecsandru) a denumit pre Maj. Sa împĕratul Francisc Iosif de şef (proprietar) al unui regiment rusesc de ulani.

* Preasânţia Sa P. Epp. Ioan Meţian a sosit numai eri aici.

* (Insciinţare). Cu 1 Septemvre st. n. a. c. s'au reînceput probele de cântări ale „Reuniunei române de cântări" din Sibiiu. Membrii esecutori sûnt deci poftiţi, a se

---

particulare ale poporului de ţeară, pe care îl iubia din inimă şi cu care, de şi străin de origine, se simţia strîns legat.

Toate cărţile sale erau atât de mult cetite, în cât se vedea nevoit a le tipărì preste curênd în mai multe ediţii.

Precum Ioan Eliade Rădulescu respândì în clasele mai culte gustul de cetire în limba română, aşa şi Anton Pann în massa poporului de rênd. Câţi băeţi de pe la prăvălii, câţi oameni din poporul dela ţeară nu învĕţară sĕ ceteascĕ numai după cărţile lui Anton Pannzi silabid seara la mucul luminărei, spre a cunoasce cuprinsul lor cel frumos! Câţi preoţi şi călugări, cari ajunseră în urmă la trepte ierarchice mai însemnate în ţeară, nu eşiră din scoala lui! unul din acestia a fost chiar repausatul metropolit Nifon!

Anton Pann murì la 3 Noemvre 1854 căḑênd victimă unui tifos violent. Mormêntul seu se află în curtea bisericei Lucaci din Bucuresci. Pe piatra morméntului este săpat un epitaf frumos scris de el însuşi.

Proba cea mai evidentă, că Anton Pann şi scrierile sale formează o pagină însemnată în literatura română este, că însuşi cel mai mare poet al Românilor, venerabilul d. Vasilie Alecsandri, i-a consacrat mai multe pagine în „Convorbiri literare" din Iaşi, unde s'a ocupat în general de toate publicaţiile lui, ear în special despre „Povestea vorbei", lăudând originalitatea şi curăţenia limbei şi regularitatea versificaţiei sale!

Toate ediţiile scrierilor sale fiind de mult sleite, şi în dorinţa de a înprospĕta poporului plăcerea de cetire în oarele de repaos şi de a face un serviţiu literaturei române, d. P. M. Cucu a reeditat treptat cu litere latine scrierea lui Anton Pann.

(Cinste de nuntă). Prinţul de coroană Rudolf cu prilegiul cununiei sale va primì dela cercurile arictocratice din Viena ca cinste un album strălucit în preţ de 150 de mii floreni.

presenta în ḑilele şi la oarele cunoscute în localul de probă: Seminariul Andreian, strada Măcelarilor Nr. 24.

Sibiiu 31 August n. 1880.

Direcţiunea.

* (Esposiţiune.) În nrul de marţi, în o parte a ediţiunei, este a se îndrepta: că esposiţiunea din grădina „Hermann" este deschisă până joi (aḑi) seara.

* (Drumul Turda-Câmpeni) în lungime de 90 stângini se va da în 4 Sept. n. la 9 oare a. m. spre clădire prin licitaţie publică aceluia, care va cere mai puţin. Preţul esclamărei este 2774 fl. şi 41 cr.

* (Manevrele în Brandenburg). După cum spune jurnalul „Pr. Tageblatt" prinţul de coroană Rudolf va lua parte la manevrele din Brandenburg în uniformă de general major representând acolo totodată şi armata austro-ungurească.

PARTEA SCIENTIFICĂ şi LITERARĂ.

Genesa evangeliilor.

(Studiu biblic).

Ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς. Ioan 5, 39.

(22 Urmare).

D. *Evangelia după Ioan.*

(Urmare).

β. Dacă Evangelia numesce pe Christos lumină, Apocalipsa face asemenea: Dumneḑeu se aseamenă cu o piatră scumpă care prin lumina sa formează curcubeu în jurul seu; cei din apropierea lui poartă hainele luminei (albe) iră înaintea Lui este străveḑecios [44]); tronul lui Dḑeu este alb — coloarea luminei [45]), iar cetatea dḑeească este mărirea cea luminătoare a lui Dḑeu [46]), aşa cât n'are lipsă de soare şi lună; căci mărirea lui Dḑeu îl luminează, iar luminătoriul este Mielul (Christos) în a cărui lumină vor umbla popoarele [47]).

Ce privesce iubirea, este adeverat că apocalipsa vorbesce mai mult de mănia lui Dḑeu, aşa în cât se poate ḑice, că însuşirea Apocalipsei este a descrie mai mult justiţia dḑeească, carea pedepsesce. Este foarte natural. Căci Apocalipsa descrie judecata ultimă a lui Dḑeu asupra lumei celei protivnice Lui. Dar cu toate acestea iubirea dḑeească nu este străină nici Apocalipsei [48]) precum judecata şi urgia dḑeească descrisă de Apocalipsa nu este străină Evangelie [49]).

Dacă în Apocalipsă Dḑeu se numesce de noue ori Atotputernicul (*ὁ παντοκράτως*) iar în Evangelie această numire nu ocură, nu este nici o mirare. Evangelia descrie arătarea îndurărei lui Dḑeu în Iisus Christos, Apocalipsa anuncie arătarea puterei Lui faţă de lumea cea improtivitoare Dḑeirei. Acolo este Tatăl carele se descopere, ací puternicul lumei. Ce minune dară dacă în Evangelie Dḑeu se numesce de vr'o 30 ori „Tatăl", pre când în Apocalipsă numai de cinci ori se numesce „Tatăl lui Iisus Christos:"

Aceasta stă în necs cu descrierea contrastelor celor mari, ce le aflăm în Apocalipsă: Dḑeu şi Satan, Cristos şi Antichrist, Biserica şi lumea ş. a.

Aceste contraste le aflăm şi în Evangelie, numai cât în cadrul vieţei lui Iisus: lumină şi întunerec, adever şi minciună, iubire şi ură, viaţă şi moarte, Dḑeu în Christos şi Satan.

Deosebirea este că în Evangelie avem descrisă drama vieţei lui Iisus, espunerea conflictului dintre Iisus şi inimicii lui, — în Apocalipsă drama istoriei imperăţiei lui Dḑeu în luptă cu lumea.

În una ca şi în cealaltă contrastele morali sunt, cari vin la iveală. Este unul şi acelaş circuit de idei, unele şi aceleşi vederi, numai cât în Evangelie în forma istorisirei de evenimente împlinite, în Apocalipsă în formă de visiuni apocaliptice; acolo între marginile înguste ale unei naraţiuni, ici pe arena cea mare a lumei. De aceea acolo în nuşcarea liniştită a spiritului, ici în toată văpaia tipurilor abundante în colorituri; dar de amêndoaue orile sunt acele puteri, cari lucrează; şi de amîndoue orile istoria descrisă este hotăritoare, în Evangelie hotăritoare în mod central, în Apocalipsă hotăritoare în mod final.

O înrudire mai mare între Apocalipsă şi Evangelie aflăm în Christologie.

Dacă Evangelia înaltă fiinţa lui Christos în sfera Dḑeirei, Apocalipsa face tot asemenea.

Bisererica primitivă pe Apocaliptic l'a numit „Teologul" pentru că el a învеţat despre Dumneḑeirea Cuvîntului (*Θεός-λόγος*).

Spiritele ceresci glorifică pe Mielul (cap 5) precum glorifica pe Dḑeu (cap 4), paralel cu Evang. 5, 23. De ací Christos şi Dḑeu este considerat pe aceeaşi treaptă de mărire [50]). El este „Cel dintâi şi Cel de pe urmă", ca şi Dumneḑeu [51]). El se numesce „Cel sfînt şi adeverat", ca şi Tatăl [52]). El este lumină, ca şi Tatăl: faţa lui luminează ca soarele în întreaga-i strălucire [53]), Este uşor de inţeles că ací Iisus Christos apare în acelaşi raport cu Tatăl, ca şi în Evangelie, numai cât în formă tipică. Dacă în 3, 14 el se numesce *ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ θεοῦ* — nu „începutul", ci principiul zidirei lui Dḑeu —, ne îndreaptă la Evang. 1, 1. la *λόγος*. Apocalipticul îi şi dă lui Iisus acest nume [54]) ḑicênd: *κέκληται* [55]) *Τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ* indigitând că acest nume l'a avut, dar carele până la venirea lui a fost un mister — „nime nu-l scie fără numai El".

Precum la prima sa venire numele i-a fost *ὁ λόγος* astfel va fi şi la adoua sa venire. Împregiurarea că *ὁ λδγος* ca numire a lui Christos nu ocură în nici o altă scriere din timpul apostolii decât numai în Evangelia a patra şi I Epistolă a lui Ioan — cari sunt scrise nedispuţaver de unul şi acelaşi scriitoriu — apoi în Apocalipsă, chiar dacă n'ar fi alte doveḑi, mărturisesce că acela carele a scris pe una, a scris pe celelalte doue.

Tot aşa de caracteristic este numirea lui Iisus „Mielul" în Apocalipsă, numire pe care în Evangelie la prima aretare a lui Iisus i-o dă Botezătoriul, iar Evangelistul consideră pe Iisus cel restignit ca tipul mielului paschalnic. Dacă nici aceasta nu este dovadă pentru acelaşi scriitoriu a acestor doue scrieri, apoi au încetat ori ce argumente raţionale.

Dar argumentul deciḑetoriu — aşa se pretinde — este în judaismul Apocalipsei de o parte şi antijudaismul Evangeliei de altă parte. Despre Antijudaismul din Evangelie am vorbit deja, şi am vẽḑut cât este de neîntemeiat. Să vedem ce îndreptăţire are judaismul Apocalipsei. Prin întreaga Apocalipsă se întinde — am putea ḑice — ca un fir roşu recunoascerea creştinismului universal. Această idee o aflăm aşa de puternic accentuată încât în aceasta privinţă Apocalipticul nu stă de loc îndereptul lui Pavel.

Este destul să facem provocare la cap. 7. unde prelângă cei 144,000 din Israil, este „mulţime multă, pe care nimenea nu o putea numera, din toate popoarele, seminţiile, naţiunile şi limbile, cari stau înaintea tronului lui Dḑeu şi a Mielului, îmbrăcaţi în haine albe (hainele sfiinţeniei) şi cu ramuri de finic în mâni, lăudând pe Dḑeu (şi pe Mielul [56]).

Precum vedem numai de judaism nu poate fi vorba în Apocalipsă.

(Va urma).

[44]) 4, 3 seqq.
[45]) 20, 11.
[46]) 21, 11.
[47]) 21, 23. seq 22, 5.
[48]) conf: 7, 2 seqq. 7, 9 seqq. 7, 16 seq. şi culminaţiunea în 21, 3 seq.
[49]) Evg. 3, 18 seqq. 36. 5, 22, seqq. 8, 13—47. ş. a.
[50]) conf. 7, 10. 11, 15. 14, 4. 21, 22. 22, 1. 3.
[51]) 1, 17.
[52]) 3, 7. 10.
[53]) 1, 16.
[54]) 19, 13.
[55]) nu: „vocatur" (vulg.) nici ḑeiţi (Luther) ci „vocabatur" „genannt ward" — „se chemă numele lui..."
[56]) 7, 4. 9. 10. confer şi 5, 8 seqq 14,6 seq. 2,24.

Bursa de Viena şi Pesta

din 31 August 1880

	Viena	*Pesta*
Renta de aur	109.85	109.75
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung. .	83.10	83.25
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung. . .	99.25	99.50
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung. .	86.50	86.75
Împrumutul drumurilor de fer ung.	125.25	125.25
Obligaţiuni ung. de rescumpărarea pământului	95.25	95.—
Obligaţiuni ung. cu clausulă de sorţire	94 50	94—
Obligaţiuni urbariale temeşiane .	94.—	93.25
Obligaţiuni urb. temeş. cu clausulă de sorţire	92.50	93.—
Obligaţiuni urbariale transilvane.	94.60	94.25
Obligaţiuni urbariale croato-slavonice	94.50	—.—
Obligaţiuni ung. de rescumpărarea decimei de vin	93.75	94.—
Datorie de stat austriacă în hârtie	72.80	72.80
Datorie de stat în argint . . .	73.65	73.80
Renta de aur austriacă	88.15	88.30
Sorţi de stat dela 1860 . . .	131.50	132.—
Acţiuni de bancă austro-ung. .	835.—	835.—
Acţiuni de credit austr.	291.10	298.—
Acţiuni de bancă de credit ung.	261.50	261.50
Sorţi ungureşci cu premii . . .	111.—	110.75
Sorţi de regularea Tisei . . .	109.75	110.—
Argint	—.—	—.—
Galbin	5.57	5.57
Napoleon.	9.35	9.36
100 marce nemţesci	57.75	57.80
London (pe poliţa de trei luni) .	117.70	117.70

Economic.

Mediaş, 26 August n. Pro hectolitră: Grâu 6.50—7; Grâu sĕcăreţ fl. 5.—5.50; Sĕcară fl. 4.50—; Ovĕs fl —.—.; Cucuruz fl. —.—.—; Sĕmênţă de cânepă fl. ---; Fasole fl. 6.80.—7; mazere fl. --.—; Cartofi fl. 1.40—1.60; Fên fl. 1.—1.40; cel vechiu; cel nou fl. ---; Cânepă fl. 34—38; Slănină pro 100 chilo: fl. 66---; Unsoare de porc fl. 66—70; Sĕu de luminări fl. 38—50; Spirt pro grad cr. 11½; carne de vită pro chilo 44 cr. carne de porc 48— cr. carne de viţĕl 46 cr.; carne de berbece 32 cr.; oauĕ 6 de 10 cr. Deşi tĕrgul a fost plin de bucate, aceste totuşi au trecut ca focul încât pe la 10 oare n'a mai fost nimic de cumpĕrat. Cerealele cu deosebire s'au scumpit binişor şi mai cu samă cucuruzul şi sĕcara. Timpul escelent.

Făgăraş, 27 August n. Pro. hectolitră Grâu fl. 7.—7.50; grâu sĕcăreţ fl. 6—6.50; sĕcară fl. 4.50—4.80; orḑ ---.— ovĕs fl. 2—2.25; cucuruz fl. 4.50—5.; mălaiu fl. .—.; Sămânţă de cânepă fl. 8—10; mazere fl. ---.; linte fl. ---; fasole fl. 4—5. cartofi (vechi) cu fl. 1.40..—2.—; (noi) per litră ---- cr. pro 100 chilo: Slănină fl. 65—80; sĕu brut fl. 38—42; sĕu de luminări fl. 56—; unsoare fl. 80—; cânepă fl. 30—32; sĕmênţă de in fl. ---; săpun fl. —.—; fên fl. —.— spirt pro grad cr. pro chilo: carne de vită 40—42 cr. carne de viţĕl —36— cr.; carne de porc 44—cr. carne de berbece 28 cr.; oauĕ — de— cr. Tĕrgul a fost mai bun ca cel trecut. Timpul frumos, dară rece.

Budapesta, 26 August n. După cum am arĕtat deja în raportul nostru trecut nădejdea de un timp mai frumos şi mai cald ni s'a împlinit şi deaceea oamenii sûnt acuma mai voioşi şi mulţămiţi. Timpul într'adevĕr în sĕptĕmâna trecută a fost frumos, senin şi cald; ploile au încetat cu totul, rîurile au scăḑut foarte tare şi toate apele reversate pe câmpuri şi prin grădini s'au scurs în rîurile de prin apropiere şi au perit mai cu totul. Temperatura din ḑi ce merge sĕ urcă, căldura cresce mereu şi aşa putem aştepta cu siguritate un timp frumos şi secetos îndelungat. Dealtmintrelea el ne este acuma şi foarte de lipsă pentru struguri şi cucuruze. Din toate părţile ţĕrii s'a reportat, că cu începerea timpului mai frumos şi mai căluḑ, oamenii au început din resputeri a îmblătĭ deoparte, eară de alta a ara pentru sĕmĕnatul grânelor de toamnă. Dacă timpul ţine tot aşa — şi semnele ne întăresc în credinţă, că va ţinê — atunci mult în 3 sĕptĕmâni lucrul câmpului pentu sĕmĕnăturile de toamnă vor fi cu totul sfĕrşite. Apoi vremea bună, ne va aduce şi un vin bun şi cucuruze foarte frumoase. Economii pe aici sûnt cu foarte bună voie şi ḑic, că pagubele, ce leau avut prin ploi şi inundări vor fi reparate definitiv prin struguri şi cucuruze. De altmintrea nici acele pagube n'au fost aşa de înfricoşate după cum ni se vorbia. Rapoartele oficiale cel puţin nu le descriu de aşa mari. Cerealele şi toate obiectele din piaţă în septemêna trecută s'au vêndut foarte bine dară nu mai scumpe ca în rêndul trecut. Aşa notăm în special:

Grâul la 85,000 m. m. cu fl. 10.20—10.75; sĕcara la 4000 m. m. cu fl. 9.50—9.75; orzul cu fl. 6—7.50; ovĕsul cu fl. 5.75—6.25; cucuruzul la 30,000 m. m. cu fl. 5.60—5.75; făina a trecut cu deosebire pentru consumul intern foarte bine. Asemenea binişor s'au vêndut şi păstăioasele şi adecă: fasolea cu fl. 10.75—11; lintea cu fl. 10—12; mazerea cu fl. 12—13; mălaiul cu fl. 7.50; sĕmênţa de in cu fl. 11—12; sĕmênţa de cânepă cu fl. 8—8.50 (toate per 100 chilograme); lânile cu fl. 1.90—3.50 chilogr.

Porcii de astădată au fost mai eftini pentru că au fost foarte mulţi în piaţă. Numĕrul lor total a fost aproape la 80,000, dintre cari din Ungaria de jos 5470, din România 540 şi din Ardeal la 300 capete; unsoarea de porc a trecut cu fl. 65—65.50; slănina cu fl. 63—64; sĕul cu fl. 46—47; spirtul cu fl. 32.50 *en gros* şi cu fl. 34.50 *en detail* per 10,000 litre %.

Peile de bou au trecut cu fl. 118—120; de vacă cu fl. 180—185; de oaie, capră, miel ca şi mai înainte (toate per 102 dărabe); apoi cele de cal cu fl. 9—10 pârechea.

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny."

Licitaţiuni: în 30 Sept. şi 30 Oct. imob. lui Ioan Veronica Holom în Lepindea (judec. cerc. Sămărtin); în 22 Septemvre şi 22 Octomvre imob. lui Pavel Ghibu în Pianul de sus (judec. cerc. Sebeş); în 14 Sept. imob. lui Alecsie Agoston în Borchiţ; în 11 Sept. şi 11 Oct. imob. lui Pincas Markovits în Covas (judec. cerc. Şomcuta mare); în 7 Sept. imob. contelui Francisc Haller în Ferihaz (judec. cerc. Sighişoara); în 9 Sept. şi 9 Oct. imob. lui Andrei Franz în Bistriţa (trib.); în 11 Sept. imob. lui George Farkaş în Voila (judec. cerc. Făgăraş); în 14 Sept. imob.. lui Francisc Daczo din Lechinţa (judec. cerc. Sângiors).

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învĕţătoriu la scoala populară gr. or. din Albac în protopresbiteratul Zlatna superioară se deschide concurs, până la 20 Sept. a. c.

Emolumentele:

Salariu anual de 300 fl. v. a. cortel în edificiul scoalei; folosirea grădinei, şi lemnele necesare pentru încălḑit.

Concurenţii au de a'şi substerne petiţiunile la subscrisul oficiu protopopesc în Abrud, instruite după prescriptele statutului organic, şi regulamentul congresual, până la terminul mai sus indicat.

Dela oficiul prot. gr. or. Zlatna superioară.

Abrud în 17 August 1880.

În conţelegere cu comitetul parochial concernent.

Ioane Gall m. p.,
prot. şi adm.

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor de învĕţători la scoalele populare gr. orientale mai jos enumerate, din protopresbiteratul Zlatna inferioară, se deschide concurs, până la 20 Septemvrie a. c.

Emolumentele:

1. La scoala populară din Bucium-Cerb, cu un salariu anual de 200 fl. v. a. cortel în edificiul scoa-

lei, lemnele necesare pentru încălțit, și jumătate din venitul cantoral.

2. La scoala populară din Bucium-Sat, cu un salariu anual de 140 fl. cortel în localul scoalei, și 10 metri lemne de încălțit.

3. La scoala populară din Ciuruleasa, cu un salariu anual de 80 fl. cortel, și lemnele necesare pentru încălțit.

Doritorii de a ocupa unul din aceste posturi, au de a'și substerne petițiunile la subscrisul oficiu protopopesc, instruite după prescriptele statutului organic, și ale regulamentului congresual până la terminul mai sus prefipt.

Dela oficiul protopopesc gr. or. Zlatna infer.

Abrud în 16 August 1880.

În conțelegere cu respectivele comitete parochiale.

Ioane Gall m. p.
prot. gr. or.

1—2

Nr. 211. 1—3

CONCURS.

La scoala parochială română gr. or. din Turnișor a devenit vacant postul de învețător.

Pentru ocuparea acestui post se escrie concurs cu termin până la 17 Septemvre a. c.

Emolumentele sûnt:

a) 160 fl. v. a. salar anual, ce are a'l primì respectivul învețător dela Epitropia bisericei gr. or. de aici în rate lunare anticipative prelângă cuitanță;

b) dela fie care îngropăciune câte 20 cr. v. a.

c) Cuartir liber în edificiul scoalei și 3 (trei) stêngini de lemne din care are a se încălzì și scoala.

Dela concurenți se cere:

Sĕ fie Români de naționalitate și de religiunea gr. or;

sĕ producă testimonii, că au absolvat cel puțin 2 clase gimnasiale cu succes bun și pedagogia și că au depus esamenul prescris prin statutul organic; cei cu mai multe clase gimnasiale se vor preferì, cari vor sĕ ocupe acest post sĕ fie cântăreți buni, sĕ cunoască tipicul și sĕ poarte strana.

Suplicele astfel instruite sĕ le aștearnă oficiului protopresbiteral gr. or. al tractului I al Sibiiului.

Turnișor în 31 Iulie 1880 v.

Comitetul parochial gr. or.
În conțelegere cu oficiul ppresbiteral.

Nicolau Cintea, m. p.,
paroch. gr. or.

Nr. 228—1880. ppresb. 1—3

CONCURS.

Devenind vacant un post de învețătoriu la scoala noastră capitală gr. or. din opidul Săliște se deschide prin aceasta concurs spre întregirea lui.

Emolumentele sûnt un salariu anual de 300 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa acest post au a'și susterne suplicile concursuale la subsemnatul oficiu până cel mult în 6 Septemvre a. c. instruite conform statutului organic și dispositiunilor sinodale.

În conțelegere cu comitetul parochial.

M. Lazar, m. p.,
adm. prot.

Nr. 210. 2—3

CONCURS.

Fiind-că postul de învețătoriu la scoala confesională română gr. or. din Vlădeni în protopresbiteratul Branului a devenit vacant se escrie pentru ocuparea acestui post concurs cu termin până la 20 Septemvre a. c. st. v.

Emolumentele sûnt:

200 fl. v. a. salar anual, cuartir liber și lemne de foc de ajuns.

Dela concurenți se cere, ca sĕ aștearnă petițiunile lor instruite cu documentele necesare în sensul „Statutului organic" și a „Regulamentului congresual dela 1878" la Reverendisimul d-n ppresbiter Iosif Barac în Brașov până la terminul indicat și sĕ cunoască limba maghiară și pomologia.

Vlădeni, 12 August 1880.

În conțelegere cu oficiul ppresbiteral al Branului.

Comitetul parochial.

Nr. 161. 2—3

CONCURS.

De nou se escrie conscurs pentru intregirea parochiei vacante de clasa a III-a din Fuieș-Băgara protopresbiteratul Iliei mureșene, în urma ordinațiunei p. v. Consistoriu archidiecean de dtto 1. August, 1878. Nr. 1965 B. cu terminul până la 15 Septemvre, 1880 st. v. pe lângă următoarele emolumente:

I. Fênaț un juger și 200 □°.

II. Cimiteriu de 520 □°.

III. Dela 120 familii câte o ferdelă cucuruz în boambe.

IV. Dela 120 familii câte o ḑi de lucru parte cu palmele, parte cu vitele.

V. Stola usuată dela 120 familii; care toate computate în bani dau suma de 345 fl 60 cr.

Doritorii de a ocupa această parochie vor avè a'și așterne rugările instruite în sensul „Statutului organic" la subscrisul până la terminul indicat.

Gurasada în 4 August, 1880.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Alecsiu Olariu m. p.,
adm. protopresbiteral.

---

ad: Nr. 280. 1880.,

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunilor de învețători la scoalele confesionale greco-orientale din ppresbiteratul Gioagiului II., se escrie prin aceasta concurs până la 15 Septemvre a. c. 1880.

Emolumentele la diferitele stațiuni învețătoresci sûnt, și adecă la stațiunile de clasa I. Balșa 160 fl. și 24 mĕsuri în bucate. Geoaju 200 fl. Homorod 200 fl. și 12 mĕsuri în bubate. Mada 160 fl. și 24 mĕsuri de bucate. Secĕrâmb 300 fl.

Stațiunile clasa a II-a Almașul mare 150 fl. Băcăinți 120 fl. și 20 mĕsuri în bucate. Bozeș 150 fl. și 16 mĕsuri în bucate. Glod 150 fl. Varmaga 150 fl. și 12 mĕsuri în bucate.

Stațiunile de clasa a III-a Almașul de mijloc 80 fl. Almașul mic 70 fl., și 23 mĕsuri în bucate. Ardeu 70 fl., și 26 mĕsuri în bucate. Bacaia 60 fl. Bulbuc 120 fl. și 6 mĕsuri în bucate. Filia Curpeni 100 fl., și 6 mĕsuri in bucate. Valea mare 120 fl. 12 mĕsuri în bucate. Ceru Băcăinței 80 fl., și 14 mĕsuri în bucate. Cîb 100 fl. Feredeu 70 fl., și 12 mĕsuri în bucate. Mermezeu Văleni 80 fl., și 12 mĕsuri de bucate. Nojag 86 fl., și 12 mĕsuri de bucate. Renghet 100 fl. pre lângă observarea, că toate stațiunile sûnt provĕḑute cu cuartire libere și cu lemne pentru încălțit; doritorii de a ocupa acste stațiuni au a'și așterne suplicele lor la scaunul protopopesc gr. or. al tractului Geoajului II, până la terminul sus amintit provĕḑute cu documentele necesare despre cualificațiunea lor. — Osebit însĕ în cât e pentru stațiunea de învețătoriu la scoala confesională din opidul Secărâmb cu salariul anual de 300 fl. care se solvește regulat în rate lunare decursive, cuartir liber în edificiul scoalei și 5 orgii lemne pentru iscălțit, — se propune ca condițiune ne dispensabilă: a sci perfect cântările și tipicul bisericesc, mai adăogêndu-se: ca avênd competentul la acest post o cualificațiune corespondĕtoare, va putè în oarele libere a da instrucțiuni private, cari asemenea i vor aduce 50—60 fl. la an.

Sĕcărâmb, 5 August 1880.

Sabin Piso m. p.,
protopresvit.

3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învețătoriu, la scoala populară gr. or. din Bucium-Poeni, se deschide concurs, până la 10 Sept. a. c.

Emolumentele:

salariu anual de 200 fl. v. a. solvind în rate lunare, cuartir, și trei orgii de lemne.

Doritorii de a ocupa acest post, au de a'și substerne petițiunile subscrisului oficiu protopresbiteral în Abrud, până la terminul mai sus prefipt, instruite după prescrisele „Statutului organic" și a regulamentului congresual, prelângă acea observare, că alesul învețătoriu, trebue sĕ țină și strana de cântăreț, în biserică.

Dela oficiul protopresbiteral gr. or. al Zlatnei înf.

Abrud, în 10 August 1880.

În conțelegere cu comitetul parochial gr. or. din B. Poeni.

Ioane Gall, m. p.,
protopop gr. or.

Nr. 212 3—3

CONCURS.

Devenind vacant postul învețătoresc la scoala gr. or. din Bodia protopresbiteratul Ungurașului. se escrie concurs până la 25 Septembre a. c.

Emolumentele sûnt:

1. In bani gata 50 fl. v. a.
2. In bucate 30 vici cucuruz sfârmit, cu mĕsura veche.
3. Lumini 2 punți.
4. 3 orgii de lemne, din cari se încălțesce și scoala.
5. Casă de locuit și grădina scoalei de un car de cucuruz.
6. Hârtie pentru protocoale și alte afaceri învețătoresci 2 conți.
7. La pensiunea de stat pentru învețătoriu anuatim în partea învețătoriului din interesele împrumutului de stat câte 5 fl. v. a. ca subsidiu.

Concurenții doritori de a ocupa acest post au sĕ fie provĕḑuți cu atestat de cualificațiune și de religiunea gr. or. îndreptându'și petițiunile până la terminul prefipt la subscrisul, instruite în sensul „Statutului organic."

In conțelegere cu comitetul parochial.

Fizeș-Sânpetru, 31 Iulie 1880.

Petru Roșca m. p.,
protopresbiter.

Nr. 207. 3—3

CONCURS.

Devenind vacant postul de învețătoriu în comuna Tresnea protopresbiteratul Ungurașului, pentru ocuparea acestuia se escrie concurs până la 15 Septembre a. c.

Emolumentele împreunate cu acest post sûnt:

1. În bani 100 fl. v. a.
2. În bucate 40 vici cucuruz sfârmit cu mĕsura cea veche.
3. 4 punți lumini.
4. Lemne 4 orgii, cu care sĕ încălțesce și scoala.
5. Cuartir și grădină de legumărit.
6. Hârtie pentru protocoale și liste 4 conți.

Dela concurenți se cere a fi teologi sau pedagogi absoluți, avênd de a'și adresa petițiunile până la terminul indicat la subscrisul instruite conform „Stat. org."

Fizeș-Sânpetru, 31 Iulie 1880.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Petru Roșca m. p.,
protopresbiter.

Nr. 208 3—3

CONCURS.

Devenind vacant postul învețătoresc din comuna gr. or. Unguraș, protopresbiteratul Ungurașului, prin aceasta se escrie concurs până la 17 Septembre a. c.

Emolumentele sûnt:

1. În bani 80 fl. din cari 20 fl. se plătesc din casa bisericească, ear 60 fl. după repartițiune.
2. În bucate 40 vici cucuruz sfârmit, cu mĕsura veche.
3. Lemne 3 orgii, din cari se încălțesce și scoala.
4. Lumini 3 punți.
5. Hârtie pentru protocoale și liste 3 conți.
6. Cuartir și grădina scoalei.

Dela concurenți se cere pe lângă atestatul de cualificațiune sĕ fie gr. or. îndreptându'și petițiunile la subscrisul până la terminul prefipt, instruite după „Stat. org."

Fizeș-Sânpetru, 31 Iulie 1880.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Petru Roșca m. p.,
protopresbiter.

Nr. 210 3—3

CONCURS.

Devenind vacant postul învețătoresc din comuna Baica, protopresbiteratul Ungurașului, se escrie concurs până în 21 Septembre a. c.

Emolumentele sûnt:

1. În bani gata 50 fl. v. a.
3. În bucate 30 vici cucuruz sfârmit, cu mĕsura veche.
3. 3 orgii de lemne, din cari sĕ încălțesce și scoala.
4. 2 punți de lumini.
5. Hârthie pentru protocoale și alte afaceri învețătoresci 3 conți.
6. Cuartir în edificiul scoalei și folosirea grădinei.

Concurenții la acest post trebue sĕ aibă atestat de cualificațiune și sĕ fie gr. or. îndreptându'și petițiunile la subscrisul instruite după „Statutul organ." până la timpul prefipt.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Fizeș-Sânpetru, 31 Iulie 1880.

Petru Roșca m. p.,
protopresbiter.

Nr. 205. 3—3

CONCURS.

Devenind vacant postul de învețătoriu dirigent la scoala capitală gr. or. în Bran, se deschide prin aceasta concurs cu termin până la 7 Septemvre, 1880 st. v., când se va efetuì și alegerea.

Emolumentele sûnt: 300 fl. v. a. leafă anuală solvindă în rate decursive din fondul scoalei.

Cuartir liber în edificiul scoalei și 4 orgii de lemne de foc pentru încălțitul cuartirului.

Dela concurenți se recere: ca sĕ fie absolvat cel puțin 6 clase gimnasiale, sĕ aibă pracsă pe terenul învețătoresc, sĕ aibă deplină cunoscință a limbei maghiare și încâtva și a cei germane, sĕ fie provĕḑuți cu atestat de botez, că sûnt Români gr. or. și cu atestat de cualificațiune. Clerici absoluți întrunind toate recerințele de mai sus vor fi preferiți.

Doritorii de a ocupa acest post sûnt avisați a'și așterne suplicele lor bine documentate la subscrisa eforie scolară, adresate praședintelui ei Ioan Moșoiu paroch în Șimon până la terminul prefipt.

În conțelegere cu reverendisimul d. protopresbiter Iosif Barac, ca administrator al tractului Branului.

Bran în 4 August 1880.

Eforia scolară.

Redactor respunḑĕtor: Nicolau Cristea.

Editura și tipariul tipografiei archidiecesane.